

Franklinia alatamaha

Height	3 – 6 m
Width	3-5m
Crown	irregularly oval
Bark and branches	twigs green to brown, bark dark-brown with light grooves
Leaf	obovate to elongated, 10-15 cm, glossy dark green
Autumn colour	yellow, orange, red
Flowers	single or in pairs, 7-8 cm tall, white with orange-yellow stamen center, August-October
Fruits	round capsules, brown
Spines/thorns	None
Toxicity	usually not toxic to people, (large) pets and livestock
Soil type	moist but well-drained soil
Paving	tolerates no paving
Winter hardiness zone	6a (-23,3 to -20,6 °C)
Wind resistance	Moderate, prevent cold, dry wind
Other resistances	resistant to frost (WH 1 - 6)
Fauna tree	resistant to frost (WH 1 - 6), valuable for butterflies
Application	small gardens
Origin	U.S. National Arboretum, Washington D.C., USA, 1997
Synonyms	Gordonia alatamaha

Franklinia alatamaha este un arbore cu ramificații slabe, mic, adesea cu mai multe tulpini, înalt de 3-6 m. La o vârstă fragedă, copacul crește îngust în sus, dar după câțiva ani coroana se va lărgi. Copacii foarte bătrâni dezvoltă o coroană rotundă, dar acest lucru este rar în Europa. Arborele are o structură deschisă. Crengile sunt de culoare verde spre maro, iar scoarța veche este maro închis, cu caneluri longitudinale superficiale, de culoare maro mai deschisă. Frunzele lucioase de culoare verde închis devin portocaliu intens până la roșu intens timp de câteva săptămâni în toamnă. Florile apar în axilele frunzelor și la vârful crengilor și stau singure sau în perechi. Acestea au formă de bol și seamănă oarecum cu Camellia sau Stewartia cu o singură floare. Sunt albe, cu o inimă de stamine galben-portocalie distinctivă. Înflorirea începe la sfârșitul verii și la începutul toamnei. Franklinia este o plantă de climă caldă și este necesară o vară caldă și însorită pentru o bună înflorire. Numele Franklinia îl onorează pe omul de stat și omul de știință american Benjamin Franklin. Denumirea speciei alatamaha face referire la râul Altamaha din Georgia, unde acest arbore a fost găsit pentru prima dată în jurul anului 1765. Arborele a fost cultivat între 1770 și 1778, iar Franklinia alatamaha a fost găsit ultima dată în sălbăticie în 1790. În general, se crede că F. alatamaha a dispărut în mediul natural. Copacului

Îi place solul umed, dar bine drenat, bogat în humus. Preferă să crească într-un sol acid până la neutru, într-o locație caldă și însorită. Evită solurile calcaroase.

Nu este o specie care să se dezvolte prea mult.